

**1914-12-17**

**SENDER**

Augusta Pedersen

**RECIPIENT**

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

**FACTS**

Document type:  
Letter

Sender's location:  
Lille Veum, Brørup

Archive:  
Mappe 86 nr. 63

**TRANSCRIPTION**

Afventer transskription.

Det er et vers som i mangel af  
her gledet mig, uden at jeg dog  
vel forstod det. Nu synes jeg at  
forståelsen er kommen, og det med,  
endnu mere glæde.

Det er en af Grundtvigs mange  
mange vejvisere her til det  
oplysningens danske, kristne,  
dejlige land som han aldrig  
bliver træt af at synge om.

Lys er opbrændt, stå op og bliv klar!

Jå, det er vort lys i Norden:

Vor jule og vor glæde af lys og af  
oplysning skal vokse fra jorden,  
vokse, som barnet i krybben nedlagt  
evigheds solen i strålede sødet

langsomt udvikle den himmelske  
klarhed med sig både bølgen og vort

Klarheden nå ad forklarelsens  
vej!

Jeg ved ikke om dette nu er i  
betragtning her ad hvad du mente  
jeg skulde "søge på" - men det  
kan nu i hvert fald ikke blive  
andet, og mere er det ikke endeligt  
jeg skriver om, for denne vis  
har ingen ende!

Ia! fattige end ordene falder  
om er jeg glad ved at skrive  
om dette der er mig klart.

Men vidst jeg nogen med  
det.

Mon vi skulde se Peter og Paul  
i juletiden! Han talte lidt om  
juletid, at de måske kom.

Tak for eders julehilsener.

Og Gud vede bødene for os i  
al denne store uredebigghed  
sa' vi må gå ind i et nyt  
hvor han endnu bedre kan gå  
ad i tale, end i det forrige.

til barnetommens og ungdomstommens  
lyse drømme og tanker.  
Ikke mindet den venlige og blide  
Kode, du blev alt det, (menneskeligt) at  
havde det hjælpe mig til at få lyst  
til at leve videre. Jeg har  
oftest ønsket i mod. Og: stort har til  
vores folk, men fandt dog, lidt mere,  
egte grund under dem.

Eller ikke må du tro vi - stort  
vi ikke lever i hovedstaden - er uvidende  
de om det meste. Der særlig i denne  
tid er kommen for dagen i vor handel  
o. v. v. Hørdan I det eks. Reger. Hørdan  
til lygterne på de store hoteller og på  
om natten, som jeg bestemt fortæller for dem  
- og hørdan vi har brugt sørg ved  
bedsteforældre om. m. m. mere.

Men så tænker jeg på, hørdan det  
står til i mig selv. Imellem kan  
det jo synes en helt umulig  
at Gud kan finde noget som helst  
godt inde i den ganske uredele  
som findes der. Og så tror jeg  
dog, at der er noget, som kan  
sin endelige måde holder til i  
og som kan i sin time kan og  
vil gøre noget ud af.

Lille Væum 17/12 14.

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 86 Nr. 65

Kære Joakim og Agnete

Tak for det dejlige billede af  
Morten Christen.

Nu har jeg set den lille bog  
til boldakene, og jeg er glad ved  
billedene. Jeg kunne nok lide at  
se dens modtagelse ~~de~~ belysningen  
- ja jeg tænker særlig på en ung  
mand der netop stes hjem om  
en kule han havde været med at  
lave deinde, og den en god dreng  
der havde hele sit hjem med sig i  
tankene, og om gad sig Gud i volds  
tidlig og tidlig.

Gad I to nu hvor så, skulle  
jeg sige eder meget det vedt på,  
men det er ligesom alt for godt  
til at skrive om.

Et kan jeg sige: aldrig har  
jeg været blandt trævogne, danske  
folk som nu i disse alle dage  
i Haderslev egene og Linderød.

Jeg synes de gør os så inderligt  
til skamme.

Og da her folk besjæmme tælt om  
at-læ nu under krigen var ved at blive  
tørre der nede. Ells ved græsset er der  
gæst mange lise ord der om. De mange  
bestandere og handelsfolk har i mange  
måder vent sig gavn. End og det, at R.  
P. Clausens oration var gæst frivillig  
i tysk her, se blæst trost her. Selvst  
dr. Holsten har først med den omst.

"Det var, hvidere end alt det andet  
da vi høit holdt fester. I havde om  
os i Danmark" sagde Marie Finck  
i Stubbens tid mig.

Ellevigtig, lig er der ogsaa meget lidt  
 folk derude sa vel som herhjemme;  
 men; mange va. overraddet af professorens  
 fremgang, mange sei mest paa skolen.  
 minde fortalt, og mange, der lig ned til  
 sprogsproven, ejer paa hveden moderne;  
 eller fortalt — eller <sup>for</sup> paa paa.

Wij nu kommen med en god mond (hag)  
 som fortalte om hoorden det gik til  
 i den vagtside hvor han var, hvor utro  
 mest den slags folk var samlede.

\*<sub>2</sub> we das meiste Leben dort verbringe

Ja, det var ikke min agt at skrive  
det så lidt endeløst når jeg kommer  
ind i alt det. Men I kan jo ander og  
jeg er faktisk temmelig glad for at være så  
enderligt knyttet til den del af vort fælles  
der kan det være og helst. ✕

Jeg var i mange huse - og de hjems.  
Og som de kunde sige! Og jeg horte  
mange dejlige huse for Sønder-  
- det fineste og bedste i dem kommer  
ikke i avensne heldigvis. Og så hvi  
den last, under smul og hvi, det  
forstod I er noget helt andet.

Det blev, Poxsini, gjorde smigghet,  
sels om du ikke synes da "magtfuld"  
det". Jeg skrev straks noget, jeg  
trod dig, men sendte det ikke. Jeg  
magtfuld vel endnu mindre at  
skrive om sådant. Her blev du  
synes - jeg faldt lidt af det - at jeg  
hødest for dig i skyen med mit  
hånd og min to på "Landskabet blyt"  
- så bruger jeg til at sige, at  
det er gennem karap, <sup>frø</sup> og nu over  
en gammel kore er kommen tilbage.

Og sådan tror jeg ogsaa det er  
med vort folk, netop som dansk  
folk. Det er jo dog bare det, som  
hvisfrøit er derinde, det gælder  
Lad oskal nok Guds kraft, ogsaa på dansk  
måde - fuldkommen i vor skrobelighed.

"Er nu da alle døde, i Norden som i øst,  
hvis tinger Kunde glæde, af lyntet i minirig,  
med Kunstens Tidlig øst, jeg skaber mig af Øst,  
trods hele verdens nej."

Jeg skaber ordet - tinger, jeg skænkes størst  
jeg vækkes sjæle tinger, jeg løser tryllebind.  
ved hørder at omskabe, jeg viser i det hele  
gjort højden af Guds Kunst. " "

Lad jeg nu er kommen om på et  
andet ark skal du og Aquete dog  
høre noget så rent fra et hjem  
der nede. Jeg kender dem ikke, men  
Marie Trine (Ester Trines sørgemor) fortæller  
mig det.

De havde to sønner med, fra det hjem,  
endelig havde de haft tres fra den  
ene, han fortæller hvordan han, ~~der~~  
trækkende med en flok krog, var

Kommen gennem, edles fortjen  
vinhave, hvor de store dejlige  
truer hang så modne udover.  
og så måtte han tænke: Sæ du  
kunne blive som en sådan moden  
druel inden høsten kommer for dig.  
Næste dag fik de bes om at han  
var falden. Og senere en dag, da  
hvor i de kunde se hvor han havde  
lidt, men også hvor han havde  
levnadt Gud. Og M. F. sagde at  
moderen var så fuld af tak til  
Gud så hun endnu så det de havde  
plade til sorgen og smert.

Jeg måtte flere dæmde som  
havde set eders M. C.  
Jörn Erikson unge kone, Sørensen  
fra Hørsholm (Jens Ring kendes  
her) blev da så bedrøvet da han  
hørte det var han de var død,  
han kendte ham fra sidste vent  
i København.

Vi er jo nu så langt ind under  
jul så jeg kan sende julebrevet  
med ~~her~~.

Skal I nu end savne de to i  
eders kred, så har de vist dog i grunden  
aldrig siddet jer nærmere end de  
kan det nu, Og I vil få at mærke  
hvor eders venner både dem langt  
borte og nær ved, vil flottes om jer.

Der var meget i dit brev jeg gerne  
en gang i en god stund vilde  
tale med dig om, og ønske den kan  
komme; men det vigtigste for os  
alle som håber på en ny glæde, bliver  
nok - hvad min gamle bror Johannes  
skrev til mig forleden og som jeg  
sender med ham - at "sidde stille  
roligt"; Jerusalem og vente på  
Guds time, - "roligt som de omni-  
bolger på langskernes dybe hav, der  
ustanseligt følger mod kysten på  
evighedens land."

Folk Joh. Th., al kan gaa  
sig tid til at faa Peter  
med herud, vi trænger til  
af se dem.

Vi skide haft dobbelt så mange  
af de julehilsener trok, der  
river bort og der er ikke tid  
at trykkes ny i dette år.

Godelig jul!

Auguste Madsen til Joh. Th. efter Esb.

SKOVGAARD-MUSEET  
Moppe 86 Nr. 634

Ma' undsepte her komme i eders postkasse.